

BERNARD JÓZEF LAMMEK

Urodził się 13 sierpnia 1947 roku w Sierakowicach. Tam uczęszczał do szkoły podstawowej (1953–1960). W Kartuzach ukończył Liceum Ogólnokształcące im. Hieronima Derdowskiego (1964). Studiował na Wydziale Chemicznym Politechniki Gdańskiej, gdzie w roku 1969 otrzymał tytuł zawodowy magistra inżyniera chemika. Stopnie naukowe doktora (1977) i doktora habilitowanego (1988) nauk chemicznych uzyskał na Wydziale Matematyki, Fizyki i Chemii Uniwersytetu Gdańskiego (UG). Tytuł naukowy profesora nauk chemicznych otrzymał w 1994 roku. Po ukończeniu studiów podjął pracę (w charakterze asystenta) na Wydziale Matematyki, Fizyki i Chemii Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Gdańsku, w kierowanej przez prof. J. Sokołowskiego Katedrze Chemii Organicznej, pod opieką naukową prof. G. Kupryszewskiego. Na tym wydziale, a następnie Wydziale Chemii UG awansował na kolejne szczeble kariery akademickiej – starszego asystenta, adiunkta, docenta, profesora nadzwyczajnego (od 1991) i profesora zwyczajnego (od 1997). Odbił staże naukowe w: Medical College of Ohio (USA, 1979–1980 i 2 krótkoterminowe), w grupie badawczej prof. M. Manninga, Medical Center of Boston University (USA, 1988–1990), w zespole naukowym prof. H. Gavrasy, oraz Uniwersytecie w Uppsali (Szwecja, kilka w okresie 1983–1987).

Zainteresowania naukowe Profesora koncentrują się na syntezie oraz badaniu struktury i właściwości (w tym farmakologicznych) biologicznie czynnych polipeptydów. W szczególności dotyczą one inhibitorów konwertaz probiałkowych, mimetyków wiązania peptydowego, selektywnie modyfikowanych analogów peptydów i polipeptydów oraz agonów i antagonistów bradykininy, wazopresyny i oksytocyny. Opublikował ponad 160 prac w czasopiśmie o zasięgu międzynarodowym. Prezentował wyniki badań na ponad 100 konferencjach naukowych. Wypromował 14 doktorów. Był opiekunem kilkudziesięciu prac magisterskich. Utrzymuje kontakty naukowe z kilkoma ośrodkami badawczymi, między innymi w USA, Szwecji, Republice Federalnej Niemiec i Republice Czeskiej.

W Uniwersytecie Gdańskim pełnił z wyboru szereg funkcji. Przez 2 kadencje był Rektorem (2008–2016), wcześniej prorektorem do spraw nauki (2002–2008) oraz członkiem Senatu (1990–2006). Na Wydziale Chemii UG był prodziekanem (1991–1996), a następnie dziekanem (1996–2002). Na tym wydziale był równoległe kierownikiem: Zakładu Chemii Hormonów (1996–1999), Katedry Syntezy Organicznej (1999–2008) oraz Katedry Chemii

Organicznej (1999–2008). W początkach funkcjonowania Wydziału Chemii UG aktywnie uczestniczył w tworzeniu kierunku studiów ochrona środowiska.

W skali ogólnokrajowej, był długoletnim przewodniczącym Komisji Ekspertów Zespołu Nauk Matematyczno-Fizyczno-Chemicznych w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego. W 2016 roku został, z wyboru, członkiem Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów. Należy do European Peptide Society i American Peptide Society.

Za wyróżniające osiągnięcia i wkład w rozwój Uniwersytetu Gdańskiego został wyróżniony wieloma nagrodami ministra, w tym Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w latach 2015 i 2016, oraz uhonorowany Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia polski (1999) i Medalem Komisji Edukacji Narodowej (1995). Prezydent RP Bronisław Komorowski uhonorował Profesora Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski w dniu 6 grudnia 2011 roku. W 2010 roku otrzymał tytuł Wykładowcy Roku „Prostudent” w konkursie organizowanym przez Parlament Studentów Rzeczypospolitej Polskiej.

Pełniąc funkcję Rektora UG podjął wiele inicjatyw w zakresie modernizacji i rozszerzania infrastruktury uczelni. Pozyskał środki na budowę obiektów Wydziału Nauk Społecznych, Wydziału Biologii, Wydziału Chemii, Wydziału Biotechnologii, Wydziału Ekonomicznego oraz Wydziału Filologii i Rektoratu, a także rozbudowy Wydziału Zarządzania. Budynki wydziałów wyposażone zostały w nowoczesną aparaturę badawczą, a to przyczyniło się do poprawy jakości i uatrakcyjnienia procesu kształcenia, podniesienia efektywności badań naukowych oraz intensyfikacji działań rozwojowych. Ważnym osiągnięciem było też pozyskanie środków na budowę nowoczesnego statku badawczego. Dzięki niemu na terenie Kampusu Uniwersyteckiego zrealizowana została jedna z największych inwestycji w Polsce, współfinansowana przez Unię Europejską.

Hobby Profesora to lektura książek o tematyce historycznej oraz z gatunku science-fiction, grzybobranie oraz turystyka rowerowa.